

ОПТИМИСТ

Издание на клуб „Млад журналист“. Број 7, 2019 г.

В този брой чете:

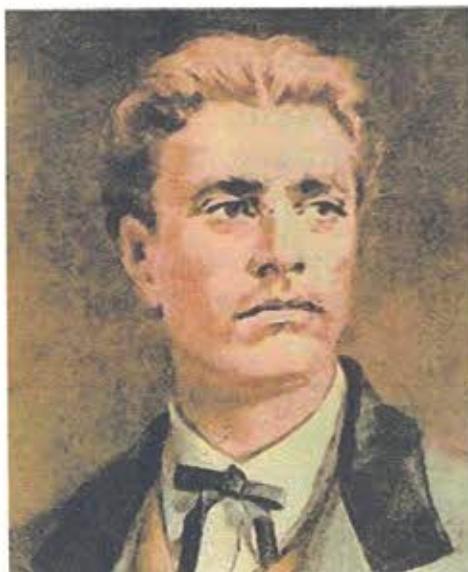
„Моят Левски“ – Янислав Желажков

Незадравими читати от Левски

„Левски“ – Ивета Тодорова

„България чрез памни своято въера“ – Млад журналист

Празникът на Жената с IVБ клас – Млад журналист

Моят Левски

Васил Иванов Кунчев – българският идеал, националният герой, кумирът на българите, патриотът... За него мога да дам хиляди определения, но какво всъщност е той за мен?!

Васил Левски е национална светиня. Той трябва да бъде идолът на младия българин! Мисля, че всички можем да вземем пример от неговите постъпки и действия. Да даваме всичко за най-ценното ни. А какво е най-ценното нещо за днешния българин?

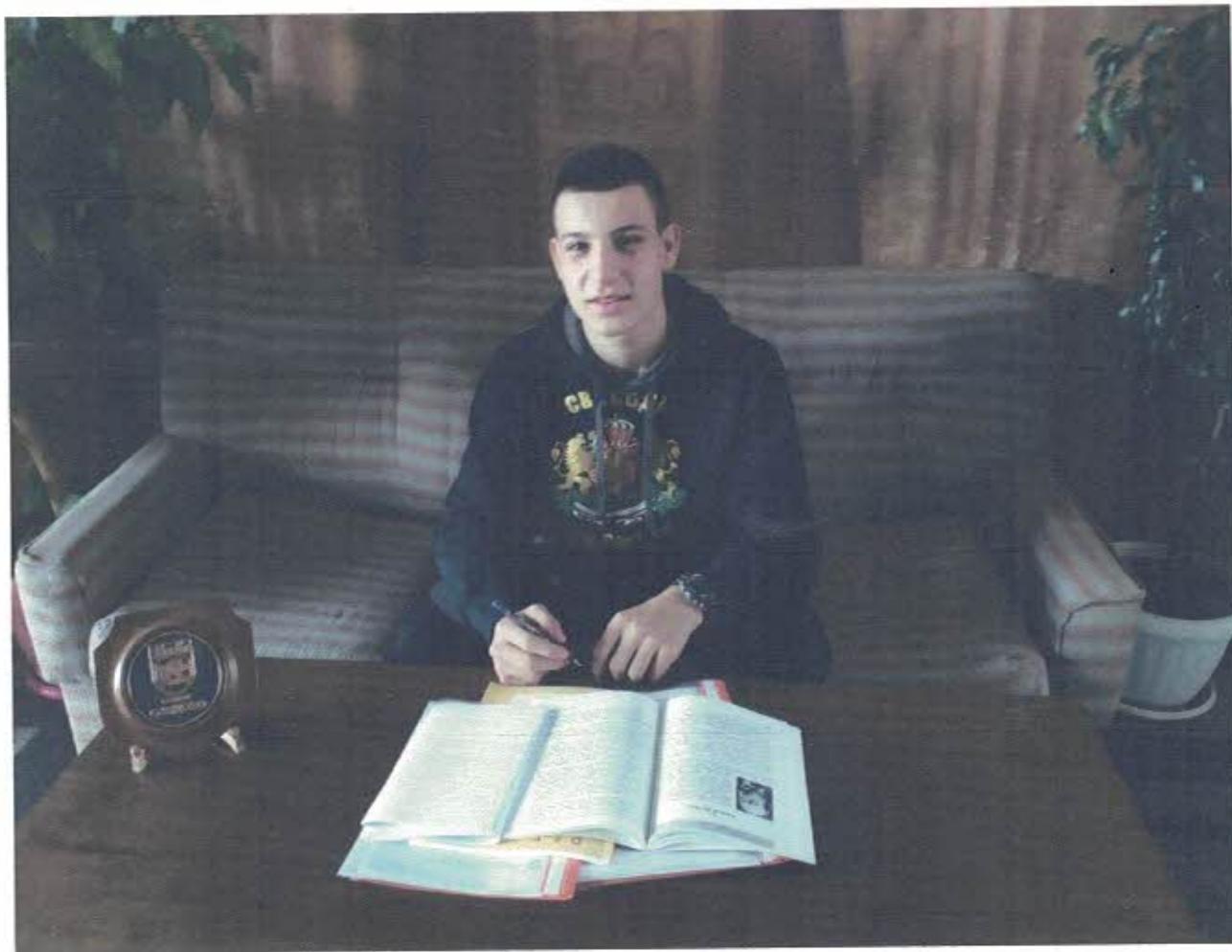
Според мен, Левски изобщо не е мислил нито за печалба, нито за пари. Искал е просто да види родината си свободна. Определено той е дал всичко за страната ни. Ако и ние също като Дякона искаме да живеем в една чиста и свята република България, е хубаво да не мислим само за себе си, а да вземем нещата в свои ръце и да направим нещо полезно за страната ни. За тази цел трябва да започнем промяната от самите нас! Не може да успееш без да се потрудиш! Не става само със седене на дивана, цъкайки на смартфона си! Трябва силна воля, упоритост и вяра в успеха! Вяра, която в момента, към днешна дата, за огромно съжаление не присъства в очите на младия българин...

За мен България все пак има чеда, достойни да се наричат с титлата „Левски“. Това са успелите хора, които са прославили родината ни по целия свят. За съжаление в днешно време, тези хора стават все по-малко, но за това ние младите, трябва да се погрижим духът на Апостола да не изчезне завинаги от душите на българите.

Като за начало е добре да няма хора, които да не са чували за Дякона! Ако знаем историята си, ще бъдем горди граждани с високо вдигната глава и ще вървим само и единствено напред. Напред към тази по-чиста и свята република България!

Янислав Желязнов

„Ако спечеля, печеля за цял народ – ако загубя,
губя само мене си.“ – В. Левски

Думите на Апостола, които трябва да помним

„Днешният век е век на свободата.“

„Трябва да се жертва всичко, па и себе си дори.“

„Чисто народният човек се бори, докато може..., ако не сполучи..., трябва да умре в народната си работа.“

„Оръжие, оръжие и пак оръжие.“

„Дела трябват, а не думи.“

„Техните милиони жълтици нека си бъдат техни!“

„И не забравяйте – Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме.“

„Интригата спира хода на народната работа.“

„На драго сърце да обичаме оногова, който ни покаже погрешката, инак той не е наш приятел.“

„С моята кончина не свършва пътят, който трябва да извървите.“

„За Отечество работя, байо! Кажи ти моите и аз твоите кривини, па да се поправим и всички да вървим наедно.“

„Най-много са виновни чорбаджиите.“

„Време за помагане е сега — закъснелите не ще бъдат наши приятели.“

„Ние не гоним турския народ, ни вярата му, а — царя и неговите закони, с една дума, турското правителство, което варварски владее не само нас, но и самите турци.“

„Нашето драгоценно отечество ще се нуждае от достойни хора, които да го водят по пътя на благоденствието, така щото да бъдем равни на другите европейски народи.“

„Часть на свободата призовава всеки българин да покаже на дело родолюбието си.“

„Решили сме се вече — или с нас и народа, или ще ви пратим при черните души!“

„Заклевам се пред нашето отечество България, че ще изпълнявам точно длъжността си.“

„Ние сме жадни да видим Отечеството свободно, па ако щат ма нареди да паса и патките, не е ли така?“

Поклон пред Апостола на свободата!

Васил Левски е български национален герой - Апостолът на свободата. Той дава всичко от себе си за доброто на нашата родина България. Прави какво ли не в нейно име. Никога не я предава, винаги се бори.

Не мога да кажа много за този възрожденец, защото той ме кара да оставам без думи, когато чуя името му, но ще ви кажа това, което в момента изниква в ума ми и най-вече в сърцето ми. За мен Левски е един истински българин. Силният характер, будният ум, несломимият дух и неизмеримата му смелост го правят безсмъртен. Той ме кара да се чувствам горда, че съм българка и че съм родена в България. Това е моята родина и винаги ще бъде. Съжалявам, че днес Апостолът вече не е сред живите, защото бих искала да му благодаря за това, което е сторил за родината и за това, че до края на живота си я е бранил. За мен той е символът на решителността, смелостта и пожертвователността. Също така е пример за борбеност и ни е познат с желанието си за свобода и неслучайно е наречен Апостолът на свободата. Най-важното му дело е наследството, което той ни е оставил- неговите думи: „Ако спечеля, печеля за цял народ - ако загубя, губя само себе си“, „Времето е в нас и ние сме във времето - ние него преобръщаме и то нас преобръща“, „Дела трябват, а не думи“ и още много, с които той наистина разпалва сърцето ми и ме кара все повече и повече да обичам прекрасната си родина. Васил Левски е пример за всеки един от нас, как да бъдем силни и никога да не се предаваме, винаги да бъдем едно цяло и да се борим за родината си, каквото и да става. Няма друга личност в нашата история, която да е толкова чиста и свята, за която да се е говорило толкова много и същевременно да се знае толкова малко. И в сърцето на всеки българин винаги трябва да има една малка частица от тази искрена благодарност и преклонение пред Левски и всички онези хиляди велики възрожденски дейци.

Левски е един. Левски е незабравим. Левски ще живее вечно в моето сърце. Поклон пред Апостола на свободата!

Ивета Тодорова - IX клас

България днес помни своето вчера

Много празници има в нашия календар. Но един е 3 март – най-българският, най-истинският празник! Денят, празнуван като символ на свободата, а от 1990 година извоювал правото си да бъде национален празник на Република България.

Какво е празникът? Емоция, преживяване, размисъл, равносметка... На 3-ти март си спомняме за хайдушките поляни, за Брацигово, Перущица, Батак, за исторически събития, свързани с тях. На този ден се прекланяме пред великите личности, благодарение на които имаме свободата си. Много често това са били обикновени хора, станали велики в един единствен миг. Обикновени хора, намерили силите да променят съдбата на цяла една нация. Волно или неволно си задаваме въпроса – какво е България, откъде започва България? Какъв е смисълът на израза „България е моята родина“? Всеки има своя отговор. Но за всички България започва от родния дом, от родната улица, от родното училище, от родния град. България са най - обичаните ни неща, България са хората, с които живеем.

Традиция в нашия град е на големите празници да бъдем заедно – в читалището или на площада. Когато празнуваме заедно, чувството за общност ни прави по-добри и още по-близки.

В навечерието на 3-ти март в салона на читалище „Братство 1860“ учениците от СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Смядово представиха грандиозен спектакъл на тема „България днес помни своето вчера“, посветен на Националния празник на България. В продължение на близо два часа със силата на словото и музиката учениците припомниха славната история на родината ни, като успяха да разълнуват всички присъстващи в препълнената зала. Успоредно с изпълненията бяха изълчвани кадри от героичното минало на България. Особено въздействащи бяха изпълненията на Диляна Гинкова „Възпоменание от Бatak“ и Янислав Желязков „Опълченците на Шипка“, които ни заредиха със самочувствие и гордост.

С топли думи към участниците се обърна Кметът на общината – госпожа Иванка Петрова. Тя ги поздрави за чудесните изпълнения и в знак на благодарност им подари екскурзия до значими исторически места в страната ни.

Клуб „Млад журналист“

Празникът на Жената с IVб клас

Скъп подарък на своите майки, баби, каки, учителки и близки направиха учениците от IVб клас на СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Смядово на Осми март. С много обич и топлина те изпълниха трогателни стихове и песни за жената, които просълзиха присъстващите.

Тържеството се проведе в класната стая на IVб клас. Тя беше празнично украсена. Много усилия и старание бяха вложили учениците както при украсяването и, както и при подготовката на малки подаръчета за присъстващите – всеки получи цвете, нежна картичка и сърчице, пълно с детелинки - пожелания.

Настроените преминаваше през различни нюанси – от сълзи, до радост и смях. Като на празник, освен поздравите, имаше и други изненади. С помощта на своите учителки - Пенка Драгостинова и Светла Йорданова, учениците бяха подготвили забавни игри, в които се включиха и гостите. Заедно - деца и родители, „вкарваха балони във вратата“ със завързани крака, отправяха послания, направиха „най-силните прегръдки“. А най-голямата изненада бяха танците и сценките, които учениците бяха репетирали тайно дори от г-жа Драгостинова. Те ги представиха като истински артисти и развеселиха всички.

След повече от два часа заедно, ученици и гости се разделиха с нежелание и малко тъга, че тържеството свърши. Но си обещаха отсега нататък да бъдат заедно на всеки празник.

Клуб „Млад журналист“

